

3533 7. April 1883: 2. Beh. af Lovf. om Vederl. t. Kontorudg. til forskj. Retsbetjentemb. 3534

jeg nu foreslaar, er slet ikke at vende op og ned paa de Grundsætninger for Kontorholdsvederlaget, som man slog fast dengang, da Retsbetjentene bleve satte paa fast Lønning, men kun at vende tilbage til den Afviselse, som blev gjort derfra ved Postloven. Og naar jeg skal angive Grunden, hvorfor jeg, som den ærede sidste Taler sagde, med saa stor Haardnaffenhed fastholder dette, da er Grunden den, at det har forekommet mig, at den Anstuelse dog mere og mere fik Indgang, at det var rigtigt at vederlægge Embedsmændenes Portoudgifter efter Regning, hvilket har faaet sit Udtryk derved, at der bestandig har været Flere og Flere, der have stemt derfor i denne Sal, og isjor var der saa Mange, der stemte derfor, at der, saa vidt jeg veed, kun var en eneste Stemmes Forskjel. I den sidste Omstændighed synes der at være en særdeles god og antagelig Grund til, at man atter fremdrager Sagen til Drøftelse. Naar der isjor var saa stor Meningsulighed med Hensyn til denne Sag, synes det mig, at der er al god Grund til at vente, at den Anstuelse, som dengang blev gjort gjældende, muligvis kunde siden isjor have vundet lidt mere Fremgang, som behøves for at faae den til at blive den herskende. Søvrigt er det klart nok — det er gjentaget mange Gange under disse Debatter — at Grunden til, at man vil have, at Retsbetjentene skulle have deres Portoudgifter godtgjorte efter Regning, medens man derimod ikke vil have andre Kontorholdsudgifter godtgjorte efter Regning, er den, at det ikke er i Befolkningens Interesse, men tværtimod er imod Befolkningens Interesse, at Retsbetjentene skulle spare paa Porto. Det er ikke imod Befolkningens Interesse, at de spare paa Aldebrændsel, Belysning, Lokaler, — det er kun meget fjernere mod Befolkningens Interesse — men det er mod Befolkningens Interesse, at de spare paa Porto. Det er Indsigten heri, det er Forsaaelsen heraf — antager jeg — som har bevirket, at efterhaanden ere flere og flere gaaet over til den Anstuelse, at det vil være rigtigt at vende tilbage til det oprindelige Forhold, som var fastslaaet ved Loven af 1861, nemlig at godtgjøre Portoudgifter efter Regning, og der er saa meget mere Grund dertil, som den stærke Udvikling af Landpostvæsenet i de senere Aar — en Udvikling, som paa ingen Maade er standstødt, men stadig

er i Fremgang — har bevirket, at disse Portoudgifter stige i betydeligt Forhold Aar for Aar. Det er jo ganske naturligt, at naar Landpost oprettes, maa Retsbetjentene benytte den, og ved den Lov, som nu var til 3die Behandling og vedtoges, blive de ligefrem tvungne dertil. Derfor stiller det sig som en ganske naturlig og rimelig Fordring i Alles Interesse, ikke blot i Retsbetjentenes — det er egentlig ikke saa meget i deres Interesse at skrive Breve, det er tværtimod en Uleilighed — men i Befolkningens Interesse, at der ikke stiller sig noget Motiv for dem til at spare paa Porto. Det er disse Grunde, som jeg vil tillade mig atter at gjentage. Jeg kan henholde mig til, hvad der af et æret Medlem blev bemærket, at det ikke kan tænkes, at en Embedsmand kan gjøre sig nogen Fordel heraf paa Statskassens Regning; thi hele Regnskabsvæsenet for Benyttelsen af Tjenestefrimærker er saaledes indrettet, at dette ikke er muligt. Denne sidste Betragtning skal jeg forresten ikke komme saa stærkt tilbage til, fordi jeg erkjender, at Flertallet heller ikke har benyttet sig af dette Argument, som jo i sig selv heller ikke vilde henhøre til de ganske blanke Baaben.

Ordføreren (Steenstrup): Hovedargumentet for Portogodtgjørelse efter Regning er jo dette, at det skulde være i Befolkningens Interesse. Jeg har havt en Del med dette at gjøre, men der maa være en Mangel paa Evne hos mig til at fatte det. I Befolkningens Interesse er det ganske vist at faae Breve bevarede, naar de skulle bevares, men et Brev bliver ikke færdigt derved, at man har et Primærke til 4 Ore liggende. Der hører adskilligt Mere til, der skal for det Første Konvolut, Papir og Blæk, men dernæst er det en Sætning, som ogsaa gjælder overfor Retsbetjente, at Tid er Peng. Jeg tror ikke, at der er mange Retsbetjente, der vil lade et Brev blive liggende af den simple Grund: Gud veed om det ikke overstiger din Kontorholdsgodtgjørelse, men derimod kan jeg godt forstaa, at et Brev kan blive liggende, fordi Retsbetjenten er saa beffæstiget med mange vigtigere Ting, at han ikke kan blive færdig. Det tror jeg er Sandheden, og naar det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgfreds (S. Sørensen), saa stærkt fremhævede,